

~~~~~

డానే మనుషుల్ని సంపాదించ గలిగిందిగాని, ఈ హిందీ పోస్టుకిమాత్రం సావిత్రి నటరాజన్ గారు, అనగా నట రాజన్ గారి సతీమణి ఐన సావిత్రిగారు ఎడ్వర్ట్ యిజు చెయ్యక తప్పిందిగాదు.

ఎడ్వర్ట్ యిజు మెంటుకు సమాధానంగా చాలానే వచ్చాయి దరఖాస్తులు. వాటినే ఇప్పు డామె పరిశీలిస్తోంది. సుందరేశ ముదల్యూహ, వేదాంత దేశికర్, గోపాలమీనన్, కుట్టిక్రిష్ణ నంబియార్, నారాయణ ఆప్టే, గోవర్ధన నింబ్కర్ - వీళ్ళ దరఖాస్తులన్నీ ఆమె చదవకుండానే క్రింద సంతకం మాత్రం చూసి వెదిమి విరిచి పక్కా ట్రేలో పారేసింది. ఆవిడ పెర్సనల్ అసిస్టెంటు, టైల్లా జోసెఫ్—జోసెఫ్ గారి సతీమణి అన్నమాట, తర్వాతి అప్లికేషను అందించింది. అది శంభుదాస్ దాల్మియా అనేవాడి సంతకంతో వచ్చిన దరఖాస్తు. ఆ సంతకం కూడా చూడ్డంతోనే సావిత్రి నటరాజను ప్రాణం విసిగి ‘ఛస్’ అని విసిరికొట్టింది. టైల్లా అదిరిపడి, ‘ఏమిటి చెప్పా?’ అని బెదురుచూపులతో నిలబడటప్పటికి, “వీళ్లంతా మగవాళ్ళే! ‘ఈ పోస్టుకు మగవాళ్లు దరఖాస్తు చెయ్యనక్కర్లేదు. స్త్రీలు మాత్రమే చెయ్యాలి’ అని నువ్వు ఎడ్వర్ట్ యిజు మెంటులో ఎందుకు రాయలేదు?” అని ప్రిన్సిపాలు గద్దించి అడిగింది. టైల్లా, ముసిముసి నవ్వులతో ‘ఆడవాళ్ళ కాలేజీ గనక తాము అపైచెయ్యకూడదన్న సంగతి మగవాళ్ళకి తెలియకపోతుందా అని ఆమాట రాయలేదు మేడమ్’ అని సర్దేసింది. “ఎందుకూ, మీరు ప్రతీదీ చూస్తూ టైమ్

వేస్తుచేసుకోకండి. స్త్రీల దరఖాస్తులేవో నాలుగూ తీసి వైన పెడతాను. అవిమాత్రం చూద్దురుగాని” అని, అధికారిణిని సమాధానపరిచి, టైలా స్త్రీల దరఖాస్తులకోసం అన్వేషణ ప్రారంభించింది.

ప్రారంభించిందేగాని కాస్సేపటికి టైలాకే ప్రాణం విసిగింది. శివశంకర పాండ్యా, విశ్వనాథపాథే, గౌరీపతిశాస్త్రి, గోపాలక్రిష్ణ గంధేకర్ — ఏ దరఖాస్తు చూసినా వీళ్లే! మగ వాళ్లు! స్త్రీల జనాభా ఎక్కువంటారుకాని ఉత్తిమాట. చూడొస్తే ఒక్కగాని ఒక్కటైనా లేదు స్త్రీ దరఖాస్తు! ఆమె విసుక్కుందేగాని, తనుకూడా ప్రిన్సిపాలుకుమల్లే ఆదరఖాస్తులు విసిరికొట్టడానికి వీల్లేదు గనక కొనవరకూ చూడక తప్పదని మళ్ళీ ఓపిగ్గా తిరగేసింది. అన్నీ పురుషుల దగ్గిర్నంచే! ఇంకొక్కటే మిగిలింది. అదికూడా ఎవచో పురుషుడు పంపినదే ఏ ఉంటుంది. ఏనా చూద్దాం.

టైలా చూసింది, ఆమె కృషి ఫలించింది. ‘కష్టే ఫలీ’ అనీ, ‘కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షం’ అనీ ఊరికే అన్నారా పెద్దలు! ఆ దరఖాస్తు స్త్రీదే! ‘వసుంధరా విశ్వాసం’ అని ఉంది వ్రాలు. ‘విశ్వాసం’— విశ్వాసమన్నాయనను పెళ్లి చేసుకుందన్నమాట యీ వసుంధర. ఆ ఆలోచనతో బాటు టైలాకు మరో ఆలోచన వచ్చింది. ఈ దరఖాస్తు చేసినావిడ ఎవరో క్రిస్టియన్ ఏ ఉంటుంది. ‘విశ్వాసం’, ‘సంతోషం’, ‘ఆనందం’ ఇలాంటిపేర్లు క్రైస్తవులకే ఉంటాయి... ఇంత పెద్ద కాలేజీ అన్నమాటేగాని స్టాఫు అంతకీ తనొకరే క్రిస్టియను. ఈ

వసుంధర వస్తే ఎప్పుడైనా మాటా మంతి ఆడుకోడానికి వీలుగా ఉంటుంది. క్వాలిఫికేషన్లు కాస్త తక్కువైనా సరే, ఈవిడకు ఉద్యోగం వేయించాలి.

ఆ నిశ్చయంతో షైల్లా, ఆ దరఖాస్తును ఆమూలా గ్రంగా చదివింది. క్వాలిఫికేషన్లు తక్కువేమిటి? విశారద, బి. ఓ. ఎల్., ఇంకా యేవేవో ప్యాసయ్యానని ఉంది, ఆ కరఖాస్తులో. ఇంక ఆలస్యమెందుకు? ఆలోచనెందుకు? ఆ కాగితం తీసుకెళ్లి ప్రిన్సిపాలుముందు పెట్టింది షైల్లా. సావిత్రి నటరాజను అప్లికేషను పూర్తిగా చదివి, ఎడ్రస్సులో ‘గుంటూరు’ అని ఉండటం చూసి, ‘తెలుగు’ అంది. “ఔను మేడమ్, తెలుగు కనుకనే యీవిణ్ణి తప్పకుండా ఇప్పుడు అప్పాయింట్లు చెయ్యాలి. ఏమంటే, మన కాలేజీలో తెలుగు లెక్చరరు షిప్పుకూడా అరవామెకు ఇస్టిచని నిండా గోలగా ఉంది. తెలుగామె ఒక్కరే స్టాఫులో లేదన్నలోటు తీరిపోతుంది” అంది షైల్లా. ప్రిన్సిపాలు, షైల్లాకు తెలుగువాళ్ళంటే ఇంత అభిమాన మెందుకు చెప్పా అని మనస్సులో అనుకుంటో, “సరే. వచ్చి జాయిన్ కమ్మని వ్రాయి” అంది. “పెలిగ్రాం పంపుదాం మేడమ్. కాలేజీ తెరిచి ఇరవై రోజులైనా ఇంకా లెక్చరరు రాలేదని గోలచేస్తున్నారు పిల్లలు” అంది షైల్లా. ‘సరే’ నంది ప్రిన్సిపాలు.

తన అక్కకూతురికో, తన కుంతురికో ఉద్యోగం వేయించుకుంటే వచ్చినంత సంబరంతో షైల్లా పెలిగ్రాం రాసి పట్టుకొచ్చి, ప్రిన్సిపాలుముందు అప్రూవలుకు పెట్టింది. ‘శ్రీమతి

వసుంధరా విశ్వాసం' అని ఆరంభమైన చిరునామా చూచి ప్రసిద్ధిపాలు, "పెలిగ్రాములో మర్యాద అవసరంలేదు, పైల్లా. అణా తగ్గినా తగ్గటమే!" అంటూ 'శ్రీమతి' అన్నమాట కొట్టేసి, కాగితం తిరిగి ఇచ్చేసింది.

పెలిగ్రాం వెళ్లిన మూడోనాడు పదిగంటలకు మామూలుగా డాక్టర్ సావిత్రి నటరాజన్ తనగదిలో కూర్చుని, పైల్లా తయారుచేసి యిచ్చిన టైమ్ టేబిలు పరికిస్తోంది. బంట్లోతు చిన్న చీటీ ఒకటి తెచ్చి ఆమెముందు పెట్టేడు. 'వసుంధరా విశ్వాసం...' ఆల్ రైట్, రమ్మను అన్న దామె. మరుక్షణంలో బిళ్ల పంచెకట్టూ, ఖద్దరు జుబ్బా, దానిమీద మడతవిప్పకుండా వేసుకున్న జీజీండువారో నల్లమీసాల యువకుడొకడు-ముప్పై యేళ్ళకు లోపువాడు - లోపల ప్రవేశించాడు. అతణ్ణి చూడ్డంతోనే సావిత్రి నటరాజన్ ఒక భూతాన్ని చూసినట్లుగా నిశ్చేష్టురాలైంది. కాని అతడు వసుంధరను వెంటబెట్టుకొచ్చిన మిస్టర్ విశ్వాసం వియుంటాడనుకొని, 'మిసెస్సును తీసుకొచ్చారా? లోనికి రమ్మనండి' అంది. ఆమాట విని, ఆ వచ్చినవాడు తెల్లబోయి, "నేను అవివాహితుణ్ణి మేడమ్" అన్నాడు.

"అపైతే, వసుంధర ఎవరు? మీ సిస్టరా?"

"వసుంధర మా యింటిపేరు!"

"ఇంటిపేరా?"

"ఔను మేడమ్. నేను ఆంధ్రుణ్ణి. ఆంధ్రులకు ఇంటిపే

ర్లుంటాయి కదండీ. మా యింటిపేరు వసుంధరవారు. నా పేరు విశ్వేశం.”

ఆసమయానికి టైల్లా కాగితాలు పుచ్చుకుని అక్కడి కొచ్చింది. ప్రిన్సిపాలు ఆమెకేసి చూస్తూ, “నువ్వు టెలిగ్రాం పంపిన వసుంధరా విశ్వాసం ఈయనే!” అంది.

ఆ వచ్చినాతడు వెంటనే, “వసుంధరా విశ్వాసం కాదు మేడమ్, వసుంధర విశ్వేశం. విశ్వేశం అంటే విశ్వానికి ఈశం అన్నమాట. Lord of the Universe అని అర్థం వచ్చే పేరది” అన్నాడు.

టైల్లా కేమనాలో తోచిందికాదు. తప్పంతా తనదే నని చెప్పి, ప్రిన్సిపాలు తనమీద విరుచుకుపడుతుంది. ఆ పని జరక్క-పూర్వమే తప్పు కాస్తా ఆ వచ్చినవాడిమీదకు తోసేసి బయటపడాలి. “ఏమండీ విశ్వాసంగానూ...”

“విశ్వాసంకాదు మేడమ్! విశ్వేశం.”

“సరే; Damn it, మీపే రేదే తేనేం? మమ్మల్ని మీరు మోసగిస్తూ మీ యింటిపేరుతో.”

“మోసమా మేడమ్? మోసమేముందిందులో?”

“ఆడవాళ్ళ కా లేజీలో ఉద్యోగమని తెలుసుండి అసలు మీ రెండుకు దరఖాస్తు చెయ్యాలి?”

“కొత్త కాంప్యూట్రాషను ప్రకారం మీ కా లేజీ కూడా జాతి మత లింగభేదాలు పాటించటం లేదేమో అనుకున్నాను మేడమ్. ఏమంటే మీ ఎడ్వర్ట్ యిజుమెంటులో ‘పురుషులు దరఖాస్తు చెయ్యకూడదు’ అని లేదు.”

స్వెల్లాదృష్టి ప్రిన్సిపాలుముఖంమీద అప్రయత్నంగా పడింది. ఇతడు చెప్పినది సబబుగానే ఉంది. అడ్వర్టయజు మెంటులో ఆ విషయం సూచించకపోవటం నీదే తప్పు అన్న భావం ప్రిన్సిపాలుముఖంలో స్వెల్లాకి తెల్లమైంది. ఐతేం? ఓ పట్టాన్ని ఓటమి ఒప్పుకునేదిగాదు స్వెల్లా. విశ్వేశంలో, “మీ యింటిపేరు మాకు మిమ్మల్ని గురించి వేరే అభిప్రాయం కలిగించింది. దరఖాస్తులో ‘నేను పురుషుణ్ణి’ అని రాసేస్తే తీరిపోను. అధమం సంతకంలోనైనా ఏ ‘మిస్టర్’ అనో సూచిస్తే మీ సంగతి తెలిసిపోను!” అన్నది.

విశ్వేశానికి కొంచెం కోపం వచ్చింది. “అమ్మా, నా యింటిపేరుతో మిమ్మల్ని మోసంచేద్దామన్న ఉద్దేశం నాకెన్నడూ లేదు. ఏమంటే నన్ను చూడ్డంలోనే, నే నెవరో తెలిసిపోయింది చూడండి మీకు? అంచేత దరఖాస్తులో మిమ్మల్ని దగాచేసి ఏంలాభం? ఇంక, సంతకంలో నేను ‘మిస్టర్’ అని చేస్తే తీరిపోనన్నారు. అలా సంతకాలు చెయ్యటం నేను ఇదివరలో వినలేదు. ఇంకా పోనీ మీరే ఒక పని చేస్తే తీరిపోను. నాకుపంపిన టెలిగ్రాములో ఏ ‘మిసెస్సో’, ‘శ్రీమతో’ ముందు చేర్చివుంటే, జరిగిన పొరబాటు గ్రహించి, వెంటనే ‘అమ్మా, నేను జుబ్బావాడినిగాని, జాకెట్టుదానను గాను’ అని మనవిచేసుకునేవాణ్ణి” అన్నాడు.

ఆమాట వినటంతోనే స్వెల్లాకి ప్రిన్సిపాలుముఖంకేసి ఒక్కమాటు చూడాలనిపించింది. తాను ‘శ్రీమతి’ అని రాస్తే

ఈవిడ అణాఖర్చు తగ్గించాలని ఆ ముక్క కొట్టేసి, వ్యవహారం ఇంతవరకూ తెచ్చింది! ఇప్పుడేమంటుందో!

కాస్సే పంతా నిశ్శబ్దం. ఆఖరికి ప్రిన్సిపా లే మాట్లాడింది. “మిస్టర్ విశ్వేశం, . జరిగిన పొరబాటుదో జరిగిపోయింది. మిమ్మల్ని ఇక్కడ అప్పాయింటు చెయ్యటానికి నూల్సు పర్మిట్ చెయ్యవు. మరోచోట ప్రైచేయ్యండి.”

“సరే మేడమ్. నాదొక్క మనవి ఆలకించండి. ఉద్యోగమైందిఅన్న సంబరంకొద్దీ, మామూలుగా థర్డుక్లాసులో పచ్చేవాణ్ణి, సెకండ్ క్లాసు టికెట్టు కొనుక్కుని ప్రయాణం చేశాను. నా కే ప్రయాణపుఖర్చులు ఇప్పిస్తే, ఈ వ్యవహారంలో నాకు నష్టంలేకుండా చేసినవారాతారు.”

ప్రిన్సిపాలు స్టైల్లా కేసి చూసి, “టి. ఏ. ఇన్వటానికి నూల్సు వప్పుతాయా?” అంది. “ఒప్పువు మేడమ్” అంది స్టైల్లా. మళ్ళీ ఒకక్షణం నిశ్శబ్దం. స్టైల్లా విశ్వేశంతో, “మిస్టర్, మీరు విజిటర్సునూములో ఉండండి ఒక్కనిముషం” అంది. విశ్వేశం ఆ గది విడిచి వెళ్ళేడు. స్టైల్లా ప్రిన్సిపాలుతో, “మేడమ్, టి. ఏ. ఇన్వటానికి నూల్సు వప్పవ్; అప్పాయింటు చెయ్యటానికీ నూల్స్ వప్పవ్. ఏదో ఒకటిమాత్రం చెయ్యాలి. మనకి అర్జంటుగా లెక్కరదు కావాలిగనుకా, ఆడవాళ్ళ దరఖాస్తు ఏదీ లేదు గనుకా, ఇతణ్ణి అప్పాయింటు చేసేస్తే, అన్ని సమస్యలూ తీరిపోతాయి. టెంపొరరీగా ఒక యేడాదికి వేద్దాం. మళ్ళీయేడు ఆడదివస్తే చూసుకోవచ్చు” అంది. ప్రిన్సిపాల్ ‘ఆల్ రైట్’ అంది.

విజిటర్సురూములో కూచున్న విశ్వేశంతో పైలా,
 “మిస్టర్ విశ్వాసం, ఉద్యోగం అయింది” అంది.

“థాంక్స్ మేడమ్; మీ రింకా నన్ను విశ్వాసం అనే
 అంటున్నారు. దానికేంగాని టి. ఏ. ఇవ్వటానికి రూల్సు వప్ప
 వని నాకు ఉద్యోగం ఎలా ఇప్పించారు?”

“ఎవరు ఇప్పిస్తా? మీ ‘వసుంధర’ ఇప్పించింది. వచ్చి
 మేకులా కూచున్నావు. పొమ్మనలేక నాకరీ ఇచ్చింది
 ప్రిన్సిపాలు. అదృష్టం అంటే నీదయ్యా, విశ్వాసం. మగ
 వాళ్ళనే వేసుకోవాలంటే, ఆ దరఖాస్తులలో నీ తలదన్నిన
 క్వాలిఫికేషన్లున్న మగవాళ్లందరో ఉన్నారు. ఐతేం? నీ కా
 ‘వసుంధరే’ పెద్ద క్వాలిఫికేషను ఏ ఇప్పించింది... వెళ్లు, ‘సి’
 బ్లాకులో 31 వ గదిలో ఫస్టియరు క్లాసుంటుంది. తీసుకో” అని,
 అతడేదో చెప్పబోతూంటే వినిపించుకోక తరిమింది.